

Ч. 40.

ДНА 7/19 МАА 1849.

СПРАВЫ КРАЕВЫЙ.

Прага 11 Мая. Днесь о 10 годинѣ рано
мѣють въ оучредники писемъ повременныхъ
оу заступника военного начальства ставитица,

мѣждѣ по тое, цѣль потребнѣи измѣненіа
отримати. такъ въ время военной облоги
тыкъ нѣхъ писмѣ захочеватись мѣ. Паперы
соединенныя Словенской Липы и Славѣи, сое-
диненныя оученическаго, сѣтъ, кажѣтъ, загра-
бленѣи и комѣіи изслѣдовательнѣи ѡтдани.

6. В. Царь Россіи приславъ П. М. Радичкомѣ вълава росс. маршалыства, котроу го съ 80.000 рѣблѣвъ ср. ручного доживотного жалобана обдаривѣ. Таа вълава тае $1\frac{1}{2}$ стопы въ довжки, $1\frac{1}{2}$ цалаа грѣвотти, цѣлаа золотая съ смилъвоваными листьми лавровыми и дѣвовыми, а въ горѣ 2 цалѣ въ довжѣ бриантани обвѣджена, — дарѣ истинно царскій.

11. Маа рѣшили койска помочный рогѣйски, котри черезъ Крикѣвъ ишли, зелѣзницю зъ Одерверга и стали на полднѣ въ Гедингѣ, на граници рабѣкѣой, ѡтки черезъ Вѣднѣ до Оугоръ поѣдѣтъ.

Письма мадарикки доносить о приготовле-
нахъ короховникѣвъ до близкой войны са-
дбюще. Полномочный королевскій комисаръ Н.
ранынъ овѣщае подѣ 2. Мил, що сойма д.
призволеныхъ и по вѣльшой части оуже поста-
вленыхъ 200,000 коника, ще для оусленія
50,000 мѣжа добрати призволена. Мѣрго
Пештъ вказо на себе оденъ полкъ поставити.
Старѣ мѣжчины и жѣнки сътъ возвани, абы
грошевыми датками причинались. Такожъ
вѣсти о военномъ дѣлѣ женского пола по-
тверждаются. Въ Терезіополю жадаютъ дѣ-
чата непремѣнно зевон, и хотѣтъ оюжный
сѣдѣ полкъ поставити. Кляпка побѣхавъ до
Джурчина, мѣнѣетъ войны тымчасово
обѣнати. Бѣмъ выдѣвъ ѳтозевъ до Сикелѣвъ,
котроу вѣхъ отцѣвъ родинъ ѳтъ 26. до
40. лѣтъ взымае до Марошвазаргели стави-
ти, де нхъ въ 4. полки подѣливши, скон-
ли войсками покрѣпити и завранѣ краи роз-
давати має. Хто са ворше поставитъ, той
мае первынтко надѣ познѣиши. Роздава-

НЫМЪ ЗАЙМАЕТА КОМНИИА ЗЪ ТАМЪХЪ СЕКЛѢВЪ
СЛОЖЕНА.

Б84зинъ 10 Мая. На жидѣвскъ грома-
дѣ старому Б84зину естъ вложена кара гро-
шева 20,00 ЗР., во показаномъ, що Жиды ко-
роховниками зновѣ грѣшили помагали.

Кошты объявлять въ донесенію, де себе
Предѣдателямъ и Правителямъ Оугорщины
и принадлежащихъ краевъ называе, народномъ
соймови слѣдующе сложеные мѣністерства.
Семере мѣністеръ внѣшнихъ и мѣністерскій
предѣдатель; Казимиръ Батъани внѣшнихъ;
краевого оходоу дѣшекъ; союзовъ Чаный; Чи-
надкій епископъ Горкаты провѣщенна; спра-
ведливости Вдовичъ; для правъ торговли и
войны познѣише вѣдѣтъ объявѣній.

Изъ Вѣстн 8. Мая. Въ южной Оугорщи-
нѣ дѣлающіи войска мають теперь слѣд-
ующе расположеніе: Дѣлъ Бана Сланича, іако
начальника вѣхъ южныхъ дѣловъ военныхъ
есть въ окрестъ Могача и Патицерковъ роз-
положенный. Стратимировичъ держитъ рим-
скій шанецъ, де вже кѣлька мадарскихъ напа-
довъ отъ Петроварадина и Бечѣ отъивъ. Кни-
чанинъ стоитъ въ Тисафердварѣ въ Бачцѣ.
Б. М. Тодоровичъ оудивился изъ Беркерека до
Томашевацѣ и має головне становище въ
Ковачицѣ. П. З. М. Пѣхнеръ своего становища
въ Оршовѣ и Мегадинѣ не опустивъ, въ
прочимъ має онъ начальство П. М. П. Мал-
ковкомъ отдати. Крѣпость Ярадъ, іакъ до-
нонить „Вѣстникъ“ вже не може противъ
Мадарамъ оудержатись. Слабна крѣпость С.
Томашъ есть теперь развалиною. Мадары до-
бывши того мѣстца, зажгли его, а шанецъ
засипали.

Зъ 6. Мая доносятъ, що мѣсто Бѣздинъ
было ѡтъ Мадарѡвъ черезъ 28. годинъ изъ
ПештѢ болгардоване. Болгардованые ПештѢ
черезъ цѣсарикихъ изъ Бѣздина почалося 4. Ма-
я найгрѣвшиши пѣшкати. Д. 6. перестало бол-
гардованые и Гергей жадавъ ѡтъ Иранього

авы поїмавъ до Бѣззина проинти о заста-
новленіи кроковъ непріятельскихъ.

Въ день 11. Мая. За Оугорщины доно-
сать намъ, що армія цѣсарска свое станови-
ще неперемѣнно задержѣе. Дѣлы военны П. М.
П. Шанка и Чорича, т. е. 1. и 2. дѣла сто-
ять на правѣхъ верезѣ дѣнаю; 3. П. М. П.
Симонича на островѣ Комарненскѣмъ (ве-
ликоштитѣмъ); 4. дѣла П. М. П. Вольге-
мѣта на лѣвѣхъ верезѣ дѣнаю къ Тернавѣ.
Подаа надѣйшлыхъ донесній поверженъ не-
пріятель не до Бѣнебрѣ, але до Гинѣ.

СПРАВЫ ЗАГРАНИЧНІЙ

Французскіе правительство дѣстало, кажѣтъ,
вѣсть зъ Читы Векхін, що войска француз-
ки подѣ начальствомъ генерала Оудино Римъ
безъ значительного противленія заняли. Од-
накожъ правительство революційне Трох-
мѣжѣ мало огатити въ своей силѣ. Зъ
того видно, въ акій поспѣхъ посредствованіе
Франціи замѣрае показати голоса вълѣшо-
сти, а посредствованіе Франціи и посредство-
ваніе Австріи въ тѣмъ же самѣмъ Италіи
междѣ собою добре розличати належитъ.

ВСЯЧИННА.

ГРАФЪ НА ГИБЕБЕРГЪ.

Баллада. Перевѣдъ зъ Шиллера.
(Конецъ.)

»Найже Вамъ Господь стократно заплатитъ!
Той, що немощныхъ молитвы пріимаетъ,
Такъ Васъ въ сѣмъ житію въ вѣдѣшѣмъ чтитъ,
Іакъ чета нынѣ, отъ Васъ отъираетъ!
Каждый Вашъ краинный, — и рыцарскій чинъ,
Голосный свѣтъ, зъ Швайцарскихъ краинъ;
Шестъ доньокъ гожихъ, такъ цѣтты вѣнзены,
Найже имъ краина дола вѣде вѣкѣмъ,
И процвѣтають въ сотнѣ поколѣннѣ!
Най Царскихъ вѣнцѣхъ шестъ вѣнзѣтъ Вамъ
въ домъ,

Донесеніе телеграфическое. Дрезно
4. Мая. Король взвораженъ стало, конети-
тѣцію Франкофртекѣ оузнати. Вѣра бѣло
мѣсто затариване. Родина королевска схо-
ронила до Кенигштайнѣ; о третѣй годинѣ
выѣхали Н. Н. Величества за нею. Вѣра и
днѣмъ нападаю на збройницію, але войско по-
вѣдило нападѣ. Днѣмъ спокой. Затарисы ще
стоятъ. Войско стагаеа. Меже народомъ
нѣтъ отъваги, нѣтъ зброн. 4 т. М. оучрежди-
лоса правительство тымчасове въ Дрездѣ.
Король выдавъ отозвѣ. О 3 годинѣ нападѣ
изъ стороны засиленого коника въ 4000 т.
Войско заняло Нове и Старе мѣсто, Дворъ,
Палатѣ, и збройницію. Зброа нетыкана. Ве-
черомъ прійшовъ полкъ Александра зъ Бер-
лина. Войско етъ охотне и вѣрне; корохо-
вники безъ отъваги. Дла Чехъ нема опасно-
сти. (Газ, вѣд.)

Телеграфична депеша зъ Праги дѣноситъ
слѣдующѣ вѣсть зъ Дрезна зъ 10. Мая:

Мѣсто цѣле занатѣ и обидженѣ войскомъ.
Короховники побѣдили. Тымчасово прави-
тельство загадало въ Франкфрѣтѣ отѣсти. Ко-
миссаръ франкофртекскій въ Дрезнѣ не прина-
тый вже отъѣхавъ. Войска прѣдкѣи оуе над-
ходатъ.

Царь са на тоѣ, задымавъ гадкого,
Сподѣвъ сабчан оуплывѣвшихъ лѣтъ;
И погландвши пѣвцю близше въ око
Отгадавъ заризъ, що ти нѣтъ значить:
Бо зъ лица вздрѣвши, що той самъ Іерей,
Въ радостнѣмъ оцѣ слезъ рѣкенискій зарѣй,
Закрываъ полами пѣрпороковой шаты;
Вѣк погландли — на лице Царя,
А въ Немъ познавши того рыцаря,
Зачали промышляъ Божій величати!
Вѣшого пѣвца натхненій слова,
Шестѣ столѣтіе славно дополнае;

Бо вѣнцемъ Царикомъ строѣна голова,
Вже въ поколѣнн дѣлагодъ сѣме:
Гавѣбрѣ той соколъ, подѣ сонце самъ вѣнцъ,
И многі роды обналъ тѣню криль;
И въ лютой вѣрѣ, въ волнованн строгомъ,
Іакъ середѣ мора крѣпость зѣ твердыхъ скаль,
Неоскорбленн — въ повѣдѣ стоимъ,
Доки, — іакъ Рѣдольфъ, постѣпавъ съ Богомъ!

Вже оусти пѣвца, шесть-ють лѣтъ мочать
Котрі пророчимъ дѣломъ пѣнь спѣвали,
И въ цѣлости ще стонтъ союзъ сватъ,
Хотѣ люті волны на него повѣтали;
И сн жезлъ правды, — ширѣтъ и любовь,
И надалъ звѣже Народы съ совокъ;
Незадавнѣль правъ зѣ рѣкъ природы,
Оудѣлитъ ширю, — іакъ дѣтемъ Отець,
И вѣплетъ въ чистнй Прядѣдѣвъ вѣнецъ
Цвѣтки свѣженькѣ роздмной свободы:

Тогда нѣ вѣра вкрѣтъ скалы кипитъ,
Пѣня розпирнѣ, — скала цѣла вѣдѣ!
Бо Престѣлъ милость людѣвъ оукрѣпитъ,
И найинѣльшя крѣпость, — вѣрнй грѣды!
И іакъ, Запола, Балъдштайнъ, Фредирикъ,
Сѣлѣмъ, Ракоци, — Бонапарте зникъ,
Такъ пѣвца вѣшѣ пѣня повторѣтъ нынѣ:
„Чей краинѣ дѣло изъ Рѣдольфа рѣкъ,
Благодать зѣмѣ на постѣпки вѣдѣ!
Затороматъ са Кошѣтъ и Маззинѣ!“

Антѣнъ Могильницкѣй.

Чого са вѣно чоловѣкъ допѣтити може! — Въ Поломѣхъ, окрѣзѣ Тарнѣвѣкомъ (на Мазѣрахъ) згинѣли не давню томѣ тамошномѣ жидови шинкаревѣ двѣ качки; оудавъ са про тоѣ, авѣ ихъ ѡдшѣкати, до сѣдѣного сѣланина именѣмъ Свѣтка, во го іакѣ нерѣвъ и вѣрлѣкъ макъ въ подозрѣнн. Вѣтѣпаючи до хѣты, зачѣвъ запахъ печеного мяса; и тоѣ-го ще вѣдѣше оутвѣрдило, що то его качки пѣчѣта. Глѣдѣвши на Свѣтка, спѣстерѣтъ го помѣшаного, зачѣвшого щѣмъ подѣ одѣжъ свою хѣвати; мысливъ що то сѣтъ

рѣштѣки его качокъ; казавъ си показати, и о згроза! оузрѣвъ оутѣтъ голоѣв дѣвки, котра зѣ подѣ одѣжи того сѣланина выпала на землю. Повѣтъ вѣйтѣмъ дати знати, котрѣй привѣтъши съ кѣлькомъ сѣланина, обѣтѣпивъ хѣтъ и зачѣвъ все перѣтратати. Іащѣо знайшовѣ? Пѣро са вѣзвѣронѣе тоѣ все опиѣати. Знайшли кромѣ той головы дѣвочѣн, рѣки, ноги и инши части людѣского тѣла, повѣдъ мнѣкъ крови — іакъ іакъ въ рѣзницѣ. Тамъ огида вѣтѣхъ страхѣмъ перѣнѣла; поймали того людѣжѣрѣцю и ѡддали го до зѣрхѣности. Тамъ признаѣса, що рокѣ 1846 згорѣла вѣла корѣма съ шинкаревѣмъ разомъ; нѣдѣчи тѣда, а вѣдѣчи притисненн голодомъ, не мѣгъ са вѣтримати, кавалокъ на пѣвъ спаленого тѣла ѡдкрѣнти и са нымѣ поити. Зѣ того дѣтѣвъ непогѣтованн похѣпъ до людѣского тѣла. При перѣсмотрѣнн вѣлшѣмъ показалося, що тамъ офѣра не вѣла одною и тойже людѣжѣрѣцю богато людѣй заѣвѣ. При заѣмѣ пантѣрѣвою въ арѣштѣ оудало са томѣ потѣвѣровѣ нелюдѣкомѣ обѣвѣитиѣса. Жѣнкѣ его и дѣти, котри заѣвѣа также въ томѣ оудѣлѣ мали, ѡдѣзѣно до сѣдѣ кримѣнального рѣшѣвѣского. Сподѣвѣатѣмъ, що все ѡдкрѣють. Нарѣдѣ тайнѣйшѣй въ своѣмъ гнѣвѣ кинѣвъ са на хѣтъ того людѣдѣмъ, подѣпаливъ ю на чѣтирѣхъ рогахъ и повѣрѣвъ все до крихѣты.

Въ Белѣтѣ оупакъ 8. Мѣла градѣ невѣданѣно силы и великѣсти; кавалѣки вѣжили до 10 лѣтѣвъ — а найвѣдѣлшѣй до пѣвъ фѣнѣта. Дѣрѣва оковѣнѣ значѣно оутѣрѣпли.

Спростѣкованѣе ошѣбки. Въ 11. Числѣ „Зѣри“ въ артикѣлѣ „Іванъ Накѣнѣчнй“ на сторѣнкѣ 66 по першѣй стрѣчѣ:

„А все вѣла до помѣчи“
опѣщѣна зѣстѣла и томѣ повинѣна вѣти оупѣщѣна цѣла стрѣчка:

„Чѣжѣмъ вѣла вѣдѣна вѣдѣла.“